ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Μιχάλης Ρίζος

Η κυβέρνηση φέρνει άμεσα τα μέτρα και το αντιαπεργιακό

Να αλλάξει το κίνημα ρότα και ρυθμό

Το 2018 δεν θα είναι μια “κανονική” χρονιά. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχοντας ολοκληρώσει τρία χρόνια “βρώμικης δουλειάς” αρχίζει και εξαντλεί σοβαρά τα αποθέματα πολιτικής ανοχής από τους εργαζόμενους και τη φτωχολογιά. Όσο κι αν προσπαθεί η Αχτσιόγλου να (ξανα)τάξει αύξηση του μισθού πείνας, ο Πολάκης να (ξανα)απειλήσει για την αντιδεξιά του πρόθεση με σκάνδαλα τύπου ΚΕΕΛΠΝΟ, κι ο Τσίπρας να (ξανα)φέρει το σαπισμένο πρότυπο του “σφάξε με αγά μου να πάρω το κοινωνικό μέρισμα”. Με ψίχουλα δεν φτιάχνεις ψωμί!

Από την άλλη μεριά τα πράγματα δεν περιμένουνε. Οι **καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις** στη μνημονιακή (ή “μεταμνημονιακή” κατά ΣΥΡΙΖΑ) Ελλάδα **δεν έχουν τελειώσει,** το “ματωμένο” αντεργατικό σύμφωνο κυβέρνησης – Ε.Ε. – δανειστών ισχύει μέχρι το **2060.** Όπως ο Μεφιστοφελής απέναντι στον Φάουστ, η ελληνική αστική τάξη και το καθεστώς επιτροπείας ζητούν όλο και περισσότερα “προαπαιτούμενα”. Μέχρι την άνοιξη πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η **4η αξιολόγηση** (με 82 εξίσου σκληρές νομοθετικές ρυθμίσεις). Και μέχρι τον Ιούνιο πρέπει να έχει αποσαφηνιστεί (με “πρόγραμμα” = νέο σφαγείο) η στρατηγική της βιώσιμης ανάκαμψης, το πώς δηλ. θα πληρώσει ακόμα πιο άγρια ο λαός την ανάπτυξη και τον επενδυτικό “μεσαίωνα” που προσδοκούν.

Η Τράπεζα της Ελλάδας και ο Στουρνάρας δεν μασάν τα λόγια τους: “είναι απαραίτητο ένα **προληπτικό πρόγραμμα στήριξης** για την ελληνική οικονομία καθώς θα παρέχει ασφάλεια σχετικά με την πρόσβαση του ελληνικού Δημοσίου σε χρηματοδότηση μετά τη λήξη του προγράμματος τον Αύγουστο του 2018″.

Ενώ, ο εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο κουαρτέτο Κοστέλο, τόνισε πως η "καθαρή έξοδος" (σ.σ. από τα μνημόνια), δεν αποτελεί "πρόσφορη έκφραση", καθώς ***"πρέπει να καταλήξουμε σε ένα πλαίσιο για το επόμενο στάδιο ώστε να συνεχιστούν βιώσιμα οι μεταρρυθμίσεις".***

Το "σήμα" στην κυβέρνηση και όλο το αστικό πολιτικό σύστημα έχει δοθεί: *"Καμιά άλλη καθυστέρηση, προχωρήστε σε ό,τι έχει συμφωνηθεί, ανεξάρτητα από αντιδράσεις ή κόστος".* Γι αυτό κλιμακώνουν πολύμορφα την αντιλαϊκή επίθεση:

Τροπολογία – ιδιώνυμο για όποιον αγωνίζεται ενάντια στους πλειστηριασμούς, **ψήφιση προϋπολογισμού ληστείας** του εργατικού εισοδήματος (1,7 δις χαμηλότερες κοινωνικές δαπάνες ακόμα και σε σχέση με τον αρχικό αντιλαϊκό στόχο, κατακρεούργηση ΕΚΑΣ – επιχορήγησης ΕΟΠΥΥ – *"κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης"* – πετρελαίου θέρμανσης, αύξηση έμμεσων φόρων), **πλεόνασμα,** αλλοίμονο!, **4,6 δισ. ευρώ** -αρκετά πάνω από το στόχο. Και, το κυριότερο, **η ψήφιση του πακέτου της 3ης αξιολόγησης** (μαζί με τον αντιαπεργιακό διάταγμα), αμέσως μετά τα Φώτα (για να μας τα αλλάξουνε!).

Το εργατικό κίνημα όμως δεν έχει πει την τελευταία του λέξη. Πρωτοπόρες δυνάμεις και ταξικά σωματεία κρατήσανε τα πανό του αγώνα, όλη την προηγούμενη βασανιστική περίοδο της προσμονής, των αυταπατών, της απογοήτευσης. Η μόνη αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, έγινε από εκεί, και όχι από τη δεξιά, κεντροδεξιά και ακροδεξιά αντιπολίτευση που με προκλητική συναίνεση στήριξαν όλες τις κρίσιμες αντιλαϊκές επιλογές της κυβέρνησης ("για να σώσουν τη χώρα").

Τώρα όμως είναι η ώρα το κίνημα να αλλάξει ρότα, ρυθμό και ταχύτητα. Ο αντίπαλος συσπειρώνεται και κινητοποιεί όλες τις εφεδρείες του γιατί ανησυχεί.

Στην ΑΔΕΔΥ, ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥΠ (πρώην ΠΑΣΚ)-ΣΥΡΙΖΑ καταψήφισαν την προηγούμενη εβδομάδα την πρόταση για απεργία ("γιατί δεν συμμετέχει ο κόσμος"), συζητάνε τη φόρμουλα για κωλοτούμπα και αποδοχή της αντιδραστικής αξιολόγησης (τι ξεφτίλα!) και επιλέγουν να κάνουν δίμηνο "αγωνιστικών ημερίδων ενημέρωσης των δ.υ."!!!

Στη ΓΣΕΕ οι ίδιες δυνάμεις αρνήθηκαν επίσης την προκήρυξη απεργίας στις αρχές Γενάρη, ενώ η εργοδοσία με κυβερνητική ανοχή, φέρνει ομάδες τραμπούκων απέναντι σε απεργούς (Market In, Selecta, ανακοίνωση του ΣΕΒ για *"βανδαλισμούς συνδικαλιστών σε εταιρείες"*).

Σε ποια κατεύθυνση;

-Καταρχήν πολιτική: Το μέτωπο απέναντι σε κυβέρνηση – καθεστώς επιτροπείας (Ε.Ε. κλπ) πρέπει να είναι πιο ισχυρό και καθαρό. Η πάλη ενάντια στην εργοδοσία θα είναι μισή αν δεν συνδυάζεται με την πάλη ενάντια στο νομικό, πολιτικό πλέγμα που τη στηρίζει. Με συνθήματα του τύπου "Δεν θα περάσει η 3η αξιολόγηση – κάτω η νέα σφαγή", "τα μνημόνια και οι αξιολογήσεις δεν έχουν τέλος – Ανατροπή αυτής της πολιτικής, της επιτροπείας ΕΕ-ΔΝΤ, διαγραφή χρέους, ρήξη με κεφάλαιο και κέρδη", "Ήττα, ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής και όσων τη στηρίζουν", "όχι στις ιδιωτικοποιήσεις – εθνικοποιήσεις τραπεζών και κλάδων στρατηγικής σημασίας". Με έντονη ανάδειξη της εργατικής, δημοκρατικής πάλης, του δίκιου που είναι "ο νόμος του εργάτη" και που πάει να καταργηθεί πλήρως (απαγόρευση-ποινικοποίηση απεργιών, ληστείες μισθών, συντάξεων, σπιτιών, τροπολογία για φυλακίσεις).

-Ιδιαίτερη όμως ανάδειξη απαιτούν και ορισμένα **βασικά και ενοποιητικά για όλη την τάξη αιτήματα:**

Μόνιμη δουλειά για όλους, απαγόρευση απολύσεων, παράταση και μετατροπή σε αορίστου χρόνου όλων των συμβάσεων, μείωση χρόνου εργασίας, αυξήσεις μισθών και συντάξεων – κάλυψη όλων των απωλειών των μνημονίων, ΣΣΕ εργασίας παντού, ρήξη με τα κέρδη, όχι στους νέους μποναμάδες – πρόκληση στο κεφάλαιο (μείωση 50% στα πρόστιμα που επιβάλλονται σε επιχειρήσεις που απασχολούν αδήλωτους και ανασφάλιστους εργαζόμενους, νέα ενίσχυση των επιχειρήσεων με "ζεστό" χρήμα μέσα από τα προγράμματα "ενεργητικής απασχόλησης", την ώρα που ο ΟΑΕΔ συνεχίζει να αφήνει 9 στους 10 ανέργους χωρίς επίδομα ανεργίας, εισφοροαπαλλαγές κλπ).

-Οι μάχες αυτές απαιτούν και **άλλο πολιτικό πνεύμα.** Πιο **μαχητικό,** πιο **φρέσκο.** Η πρόταση για *"απεργία όταν ....η κυβέρνηση φέρει το πολυνομοσχέδιο για ψήφιση"* δεν πείθει, δεν κλιμακώνει, δεν εξεγείρει. Τι θα πει *όταν;* Η εργατική τάξη έχει πειστεί ότι εντός της Βουλής δεν αλλάζουν τα πράγματα, ζητά ένα σχέδιο προοπτικής, όχι απεργίες με το κοινοβουλευτικό ημερολόγιο και τον **αμυντισμό** της ***"διαμαρτυρίας, όταν ψηφίζονται".*** Η λογική αυτή φέρνει μεγαλύτερη απογοήτευση και τροφοδοτεί τον φαύλο κύκλο. Η απάντηση πρέπει να είναι **άμεση** (οργανωμένη φυσικά) και με **επιθετικό πλαίσιο αιτημάτων.** Που συνοψίζεται στα: Συσπείρωση και ανεξάρτητο αγωνιστικό σχέδιο των ταξικών δυνάμεων, με μπλοκ πρωτοβάθμιων σωματείων, επιτροπών αγώνα, συλλογικοτήτων, συντονισμών κλπ. ΟΧΙ εξάρτηση από ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ κλπ σε μορφές, περιεχόμενο, προοπτική. **48ωρη λαϊκή δράση και κινητοποίηση** με συγκεκριμένη ημερομηνία (πχ 10-11 Γενάρη) όπου η 1η μέρα θα περιλαμβάνει αγωνιστικές δραστηριότητες του εργατικού κινήματος για τα λαϊκά αγαθά (ιδιωτικοποιήσεις πχ ΔΕΗ, Υγεία, Παιδεία, λαϊκή κατοικία – πλειστηριασμοί) και η 2η απεργιακές συγκεντρώσεις παντού, περικύκλωση

της Βουλής κλπ.

-Απαιτείται τέλος μεγαλύτερη δουλειά, προσανατολισμός και λογική κοινής δράσης με όλες τις ταξικές δυνάμεις, **κυρίως στα πρωτοβάθμια σωματεία.** Με συνελεύσεις, πρωτοβουλίες, δράση να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Να σπάσουν την τρομοκρατία και την απεργοσπασία, να συντονιστούν στο κίνημα και σε ταξικά κέντρα αγώνα. Με ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, βασικές ομοσπονδίες δεν υπάρχει μέλλον. Ούτε αλλάζεις εύκολα τους συσχετισμούς σε αυτά τα επίπεδα με τον τρόπο που είναι διαρθρωμένες (νοθείες, εργοδοτικές και κρατικές παρεμβάσεις κλπ). ΠΑΜΕ και ΜΕΤΑ πρέπει να υπερβούν τις "αυταπάτες" της "πίεσης-αποκάλυψης" στις συμβιβασμένες ηγεσίες για να ξεδιπλωθούν αγώνες. **Η εργατική βάση και οι οργανώσεις της πρέπει τώρα να μιλήσουν. Εκεί να συμβάλουμε όλοι!**

Συντομευμένη εκδοχή του άρθρου δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 30.12.2017